

Vətən müharibəsində millətinə, dövlətinə və torpağına bağlılığının bariz nümunəsi, vətənpərvərliyi ilə gələcək nəsillərə örnək olan şücaətli oğullardan biri də şəhid Elçin Əzizovdur.

30 mart 1985-ci ildə Cəbrayıl rayonunda dünyaya göz açıb. 1991-ci ildə Cəbrayıl rayonu Yuxarı Mərcanlı kənd orta məktəbində 1-ci sinfə daxil olub. Cəbrayıl rayonu işğal olunanda ailəsi ilə birlikdə Bakı şəhərinə köçüb, 2002-ci ildə Nizami rayonunda yerləşən Füzuli rayon 88 nömrəli məktəbi bitirib. 2002-2006-cı illərdə Azərbaycan Texniki Universitetində ali təhsil alıb. 2006-2007-ci illərdə müddətli həqiqi hərbi xidmətdə olan Elçinin ən böyük arzularından biri də işğal altında olan doğma Cəbrayılına qovuşmaq idi. Gündən-günə artan vətən həsrəti və düşməne nifrət hissi Elçinin 2012-ci ildən yenidən ordu sıralarına gəlməsinə səbəb oldu. Dövlət Sərhəd Xidmətinin Çevik Hərəkət Dəstəsində müxtəlif vəzifələrdə xidmət edən Elçin hər bir sərhədçi kimi səbirsizliklə işğal altında olan ərazilərin azad olunması uğrunda zəfər yürüşünün başlanacağı günü gözləyirdi.

2020-ci il sentyabrın 27-də başlayan Vətən müharibəsinin ilk günlərindən cəbhəyə yollanan Elçin dünyaya göz açdığı doğma Cəbrayılın azadlığını gördükdən sonra elə doğma torpaqda şəhadətə yüksəlib. Cəsur zabitimizin sonuncu dayandığı yer Cəbrayıl rayonundakı Mahmudlu sərhəd zastavası idi. Oktyabrın 13-də baş leytenant Elçin Əzizov Naxçıvandan olan mayor Malik Əliyevlə birgə Cəbrayıl rayonunun Sarıcallı kəndində ağır yaralanmış hərbiçilərimizi xilas etməyə - savaş meydanından çıxarmağa gedərkən düşmən idarə olunan raketlə onların maşınını vurdu. Bu amansız atəş hər iki zabitimizi şəhid etdi... 15 oktyabr 2020-ci ildə Bakı şəhərində İkinci Fəxri xiyabanda dəfn olunub. 3 övladı yadigar qalıb. Prezident İlham Əliyevin sərəncamları ilə 3-cü dərəcəli "Vətənə xidmətə görə" ordeni, "Vətən uğrunda" və "Cəbrayılın azad olunmasına görə" medalları ilə təltif olunmuşdur.

Xidməti dövründə "Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin 95 illiyi" yubiley medalı, "Azərbaycan Sərhəd Mühafizəsinin 95 illiyi" yubiley medalı, III dərəcəli "Hərbi xidmətdə fərqlənməyə görə" medalı, "Hərbi xidmətlərə görə" medalı, "Azərbaycan Sərhəd Mühafizəsinin 100 illiyi" yubiley medalına da layiq görülmüşdür.

Qardaşı Cavid Əzizovun xatirələrindən: Elçini Sərhəd Qoşunlarında xüsusi təyinatlı kimi işə Dövlət Sərhəd Xidmətinin rəisi, general-polkovnik Elçin Quliyev şəxsən

qəbul etmiş, bu bacarıqlı oğlanın onun rəhbərliyi altında xidmət etməsini istəmişdi. Qəbul zamanı general ona belə bir sual da vermişdi:

- Səni Azərbaycanın ən ucqar bölgəsinə xidmətə göndərsəm, gedərsənmi?

Elçin Əzizov düşünmədən cavab vermişdi:

- Cənab general, Azərbaycanın bayrağı harada dalğalanırsa, mən orada sevə-sevə xidmət etməyə hazıram.

Vətənin ərazi bütövlüyünü və sərhədlərimizin toxunulmazlığını bərpa etmək üçün xidmətə başlayan Elçin tezliklə xüsusi təyinatlı kimi cəbhənin müxtəlif istiqamətlərinə ezam olunur. Ağdərə bölgəsində, Talış kəndi istiqamətində oldu, daha sonra doğma rayonuna - Cəbrayılın Cocuq Mərcanlı kəndindəki Lələ təpəsinə gəldi. Elçin Əzizov nümunəvi xidmətinə görə bir sıra təltif aldı. 2016-cı il Aprel döyüşlərində göstərdiyi fədakarlığa görə baş leytenant hərbi rütbəsinə layiq görüldü.

Baş leytenant kimi qüsursuz xidmətə davam edən Elçin Əzizov inanırdı ki, bir gün Ali Baş Komandan torpaqlarımızı azad etmək üçün "İrəli!" komandası verəcək. Və nəhayət, o gün gəldi... Vətən Müharibəsinin başlanmasına ən çox sevinənlərdən biri Elçin idi. "O, bütün varlığı ilə inanırdı ki, bu müharibə bizim qələbəmizlə bitəcək. Elçin bizim hansı bir şərəfsiz düşmənlə üz-üzə dayandığımızı yaxşı bilirdi. Buna görə də yalnız Qələbə üçün vuruşmalı olduğumuzu vurğulayırdı. Onu ancaq irəli getmək, düşməni geri oturtmaq, məhv etmək, torpaqlarımızı düşmən tapdağından xilas etmək düşündürürdü. Bizimlə telefon əlaqəsi saxlayan da çox nikbin əhvali-ruhiyyədə olur, zarafatından qalmır, narahat olmamağımızı tövsiyə edir, bayrağımızın tezliklə Cəbrayıl, Zəngilanda, Şuşada dalğalanacağını söyləyirdi", - deyər Elçinin dayısı, həm də qayınatası Vaqif Əhmədov bildirir.

Evdə anası, xanımı və 3 azyaşlı uşağı Elçindən nigaran idi... Baş leytenant bunu bilirdi, amma uzun müddət intizarla gözlədiyi döyüşdə qorxu gözüne görünmür, hər nə olursa-olsun irəliləməyimizi istəyirdi...

Onun xəyalı Qarabağda - doğma Cəbrayıl, Füzulidə, Qubadlıda, Laçında, Zəngilanda, Ağdamda, Şuşada dolaşırdı. Qəlbinin vətən haraylı çağırışının arxasınca uçmağa da hazır idi ki, işğal altındakı torpaqlarımıza çata bilsin.

Müharibədən uğurla dönəcəyinə söz vermişdi... Savaşda qələbənin hansı ağır məhrumiyyətlər hesabına başa gəldiyini təsəvvür etmək çətin deyil. Vətən məhəbbəti, Qələbə eşqi bütün bunlara dözməyi, hər ağrıya-acıya üstün gəlməyi digər

hərbçilər kimi Elçin Əzizova da "öyrətmişdi". Elçin şəhid olmazdan əvvəl doğma Cəbrayılın azadlığı uğrunda vuruşdu, doğulduğu Böyük Mərcanlı kəndinin düşmən tapdağından xilas olmağını görə bildi... O, Füzuli-Cəbrayıl istiqamətində gedən qanlı döyüşlərdə cəsurluq nümayiş etdirdi, bir sıra yaşayış məntəqələrinin düşməndən geri alınmasında iştirak etdi...

Şəhidin böyük oğlu Yusif atasının hansı amal uğrunda canını fəda etdiyini yaxşı anlayır və bu üzdən də böyüyəndə hərbiçi olmaq istədiyini deyir. Yaşından böyük düşüncə qabiliyyətinə malik olmağı ilə fərqlənən Yusifin bu günlərdə atasının məzarı üstünə yazıb qoyduğu məktub hamını təsirləndirib: "Atam şəhid olandan sonra hərə bizə bir cürə yardım edir. Kaş onların yerinə mənə atamı bir dəfə qucaqlayıb öpmək və səsini eşitmək hədiyyəsini verə biləydilər", - deyə o, məktubda qeyd edib. Atasının şəhadətə qovuşması balaca Yusifin həyatında yeni bir səhifə açıb, onu şərəfli bir yola çıxarıb. Eləcə də digər övladları Duyğu və Uğuru...